

7.5 Finansiering

Begrænsede fangstmuligheder og prisreduktioner for en række vigtige fiskearter betød i en periode efter 1993 en negativ opsparring i erhvervet. Effekten af ophugningsordningen og refinansieringsordningen i 1993 betyder sammen med den forbedrede indtjening i erhvervet, at der i dag sker en vis positiv konsolidering i erhvervet. Den positive udvikling skal dog ses på baggrund af flådens alder og deraf følgende lave samlede afskrivningsgrundlag.

De primære kilder til lånefinansiering af fiskeriflåden er Fiskeribanken og de private pengeinstitutter. Fiskeribanken yder lån på markedsmæssige vilkår og mod pant i fiskefartøjer eller lign. og eventuelt garantistillelse. Banken kan yde lån på op til 60% eller 70% af pantets værdi. Banken har taget initiativ til, at belåning inden for 40% af pantets værdi kan ske relativt hurtigt og med reducerede administrationsbidrag. Der vil herved samtidig blive en klarere praktisk adskillelse mellem Fiskeribankens realkreditlignende udlån og de private pengeinstitutters udlån, som ofte er baseret på en totalvurdering af fartøjets og ejerens evne til at betjene et lån.

Saltvandsfiskeriloven begrænser andelen af fremmedkapital i fiskefartøjer, idet mindst 2/3 af kapitalen skal være ejet af registrerede erhvervsfiskere. Denne bestemmelse foreslås videreført i Regeringens forslag til ny fiskerilov.

7.6 Rådgivning om flådefornyelse

En fornyelse af flåden stiller erhvervet over for to krav af langtrækkende betydning: kravet om at træffe den rigtige investeringsbeslutning og evnen til at fremskaffe den nødvendige finansiering.

Den eksisterende konsulentordning for fiskeriet tilbyder primært fiskerne vejledning i forbindelse med afgrænsede problemstillinger. Det er Regeringens opfattelse, at ordningen med fordel vil kunne drejes i en mere helhedsorienteret retning, således at den fisker, der overvejer at skifte sit fartøj ud under samtidigt hensyn til driftsøkonomi, finansieringsmuligheder, krav til søsikkerhed, fangstkvantitet, markedsudvikling o.s.v. kan få en rådgivning, der giver ham mulighed for i et langsigtet perspektiv at afveje disse forhold samtidig. En sådan tilpasning kan betyde, at der vil være behov for at hente ekspertise uden for konsulenternes rækker.

8. MÅL OG STRATEGIER FOR FISKERISEKTOREN

Regeringens overordnede mål ved fastlæggelsen af fiskeripolitikken og ved forvaltningen af fiskerisektoren er at styrke erhvervenes potentiale for øget værditilvækst under skiftende forhold. Danmark skal i international konkurrence sikre en høj indtjening og beskæftigelse i sektoren under hensyn til princippet om bæredygtighed.

Udviklingen af fiskerisektoren er afhængig af de rammer, der fastlægges af EU. Det er Regeringens opfattelse, at bevidstheden om rækkevidden af EU's kompetence har stor betydning af to grunde. For det første, fordi en klar opfattelse af vore påvirkningsmuligheder af Fællesskabets fiskeripolitik er afgørende for at præge udviklingen. For det andet, fordi en forståelse af egne muligheder er en forudsætning for at udnytte vort nationale råderum optimalt.

Den globale udviklingen inden for fangst, forarbejdning og afsætning af fiskeprodukter ændrer hastigt forudsætningerne for erhvervet. Dansk fiskeri kan ikke være upåvirket heraf, og Regeringen ønsker med redegørelsen at pege på en række af de tilpasninger, der er nødvendige for en fortsat udvikling af den danske fiskerisektor.

På baggrund af redegørelsens vurderinger af fiskerisektorens rammer, dens problemer og styrkeområder er det Regeringens opfattelse, at nedenstående strategiske mål – internationalt og nationalt, bør udgøre grundlaget for fiskeripolitikken i de kommende år. Regeringen finder, at opnåelsen af disse mål forudsætter et tæt samarbejde med fiskeriets organisationer.

1. Bæredygtigt fiskeri og udviklingsorienteret strukturpolitik
2. Lige konkurrence
3. Forskning og udvikling på fødevarerområdet

Der er i tilknytning til målene angivet en række indsatsområder, som Regeringen finder, er af central betydning, og hvor der er mulighed for at præge udviklingen. Regeringen vil sikre, at andre rammebetingelser af betydning for fiskerisektorens udvikling drøftes i sammenhæng med fiskeripolitikken, her tænkes bl.a. på spørgsmål vedrørende arbejdsmiljø, sundhed og sikkerhed og uddannelse